

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3088/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Илија Лукић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране Београд, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 7398/2019 од 03.10.2019. године, у седници већа одржаној 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 7398/2019 од 03.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 7398/2019 од 03.10.2019. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Вишег суда у Београду П 20172/18 од 26.02.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године повређено начело једнаких права и обавеза чиме је извршена дискриминација на основу места пребивалишта тужиоца. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 8.850,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 7398/2019 од 03.10.2019. године, одбијена је жалба тужене и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде на основу признања.

Против решења другостепеног суда тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбе члана 404. ЗПП и истичући да је неопходно у погледу одлучивања о накнади трошкова поступка размотрити правна питања у интересу равноправности грађана, као и ново тумачење права.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је установио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би

могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Другостепени суд је донео побијану одлуку у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 05.07.2016. године. Према овом правном ставу странка коју је у успешно окончаној парници заступао адвокат, обвезник пореза на додату вредност, има право на накнаду трошкова на име ПДВ-а на адвокатску услугу. Као доказ треба да приложи рачун о извршеним адвокатским услугама. Такав правни став изражен је у бројним одлукама Врховног касационог суда. У овој парници главни захтев није ни био предмет жалбеног побијања, већ само одлука о трошковима поступка која је потврђена јер је тужиоцу досуђена накнада трошкова поступка који су били потребни за вођење парнице. Одлука о трошковима поступка условљена је исходом спора и оценом суда о трошковима који су били потребни за вођење конкретне парнице, како следи из одредаба чл. 153, 154. и 163. ст. 1-4. ЗПП. Сходно наведеном, у погледу одлучивања о накнади трошкова поступка не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. става. 2. тачке 5. у вези члана 420. ст. 1. и 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Ревизија тужене је изјављена против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка.

Како трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена. Није од значаја што је другостепеним решењем делимично преиначено првостепено решење, с обзиром да се ради о трошковима поступка, па се не примењује одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, по којој је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић